

SLUŽBA
SFÂNTULVI CVDIOS
TEODOSIE DE LA
PECERSKĂ

LA DECERNIA MARE

A se vedea învățătura de tipic din Triod sau Penticostar pentru această perioadă.

După obișnuitul Psalm se cântă:
Fericit bărbatul..., starea întâi.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile praznicului pe 3 și ale cuviosului pe 5.

Glasul al 5-lea:

Podobie: *Preacuvioase părinte...,*

reacuvioase părinte, de Dumnezeu purtătorule Teodosie, tare te-ai nevoit în vremea vieții: cu cântări, cu postiri și cu privegheri. Chip făcându-te ucenicilor tăi și acum locuiești

împreună cu cei fără de trupuri, nu înceta slavoslovind pe Hristos, Izbăvitorul și Cuvântul Lui Dumnezeu, Cel din Dumnezeu, Carele Și-a plecat capul pe cruce și din înșelăciune a izbăvit tot neamul omenesc. Pe Acela roagă-L, cuvioase, să dăruiască lumii pace și mare milă. (de 2 ori)

Preacuvioase părinte, de Dumnezeu purtătorule Teodosie, cu adevărat te-ai învrednicit vieții celei dumnezeiești, prin curăție și postire aceasta aflându-o. Că viu fiind și lepădându-te de toate, la viața cea adevărată te-ai mutat și cu cei fără de trupuri neîncetat slavoslovești pe Hristos, Care din Fecioară negrăit trup a luat și, iadul

surpând, pe morții cei din veac i-a înviat. Pe Acela roagă-L, cuvioase, să dăruiască lumii pace și mare milă. (de 2 ori)

Preacuvioase părinte, de Dumnezeu purtătorule Teodosie, precum sufletul tău cel curat a iubit, aflat-ai întru tot darul Sfântului Duh, care întru tine s-a sălășluit, cu a cărui sânguire luminat fiind, strălucit neîncetat slavoslovești pe Hristos, Cel Ce este în două firi un Dumnezeu, Care a pățimit cu trupul pe cruce și cu dumnezeirea, fără de patimă a rămas. Pe Acela roagă-L, cuvioase, să dăruiască lumii pace și mare milă.

Slavă..., **glasul al 8-lea:**

Veniți, toți credincioșii, să alergăm împreună către dumnezeiasca pomenire a părintelui nostru Teodosie, că acela din tinerețe chemare spre cele cerești având, de la preot har luând, de Dumnezeu dăruit s-a numit. Pentru aceea, iubitorilor de Hristos, dreptei credințe a fost învățator, marilor puternici - tare sprijinator, celor rămași fără de părinți - îndurat părinte, văduvilor - cald folositor, scârbiților - mângâiere, celor săraci - vistierie, cetelor

călugărilor - scară care suie la înălțimea cerului. Și celor ce aleargă cu credință către dânsul, le-a fost izvor de apă pururea curgător. Și acum se roagă neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., **a praznicului sau a Născătoarei (Dogmatica).**

ՎՈՒՈՆ

LUMINĂ LINĂ...

Prochimenul zilei

PAREMIILE:

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:

(5: 15-24, 6: 1-3)

Dreptii în veac vor fi vii, și de la Domnul este plata lor, și purtarea de grijă pentru dânsii este de la Cel preainalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va râvna Lui drept armă și va intrarma făptura spre izbânda asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va în platoșa dreptății și-și va pune drept coif judecata cea nefățarnică. Lua-va drept pavăză bine întărită sfințenia, va ascuți mânia cumplită drept sabie și împreună cu Dânsul lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor bine-ochite săgețile fulgerelor și, ca dintr-un arc bine-încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mânia lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină. Întărâta-

se-va asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca vijelios. Va sta împotriva lor Duhul puterii dumnezeiești și ca un vifor îi va vântura pe ei, și fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți; luați învățătură, judecători ai marginilor pământului. Luați aminte, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trușiți cu ocârmuirea mulțimii neamurilor, că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel preaînalt.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:
(3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedepsire și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuviosii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:
(4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor, ci căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor, iar vârsta bătrâneților, viața nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit și fiindcă viețuia între păcătoși, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau viclenia să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune și neînfrânarea poftii schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârșindu-se în scurt timp, dreptul a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta Dumnezeu S-a grăbit a-l scoate din mijlocul răutății. Iar popoarele au văzut și nu au cunoscut, nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har și milă este întru cuviosii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LĂ STIHIAVNĂ
Stihirile, glasul al 8-lea:

Podobie: *O, preaslăvită minune...*

Părinte de Dumnezeu înțelepțite, Teodosie, dintre cele dinăuntru ale tale, ai apropiat cugetul tău către Dumnezeu, foarte apropiindu-l de Împăratul Atotțiitorul, roduri vrednice aducându-I Lui; dintru nevoințele tale,

preacuvioase, înfrumusețându-ți ție cununi cu faptele cele bune. Pentru aceea, ai aflat plata bunătăților, vrednicule de minune.

Stih : *Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui (Ps. 115, 6).*

Tu călugărilor ai fost învățător și pământului nostru - stea prealuminoasă, strălucind cu minunile toată țara aceasta. Că Dumnezeu pe tine mai înainte te-a ales din tinerețe, părinte, păstor oilor celor cuvântătoare. Pentru aceea, cetele cuvioșilor pe tine te-au primit. Deci, roagă-te împreună cu dânșii, rugămu-ne, ca să dăruiască turmei tale iertare păcatelor.

Stih: *Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte (Ps. 111, 1).*

Bucură-te, Fecioară prealăudată, care cu stâlp de foc ai arătat pășunea, unde vrea să se pască dumnezeiasca turmă, și biserică preafrumoasă și cu totul minunată îndată a ridicat Teodosie acolo ție, întru care toți prăznuim Adormirea ta, de Dumnezeu Născătoare Preacurată, cei credincioși stând împrejurul sicriului plăcutului tău.

Slavă..., **glasul al 8-lea:**

Mulțimile călugărilor pe tine, îndreptătorul, te cinstim, Teodosie, părintele nostru. Că prin tine, a umblat pe cărarea cea dreaptă cu adevărat a umbla am cunoscut. Fericit ești, că lui Hristos ai slujit și a vrăjmașului putere ai biruit. Cel ce ești cu îngerii împreună vorbitor, cu dreptii și cu cuvioșii împreună locuitor, cu care roagă-te Domnului să mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., **a Praznicului sau a Născătoarei de Dumnezeu același glas:**

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primește-le, ceea ce ești cu totul fără prihană, care tuturor dăruiesti curățire de greșeli. Primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toți.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., și Tatăl nostru...,

TROPARUL

Glasul al 8-lea:

Înălțându-te asupra faptelor bune, de tânăr ai iubit viața călugărească și cu dorirea ta

vitejește ajungând, te-ai sălășluit în peșteră și ai împodobit viața ta cu postirea și cu luminarea, întru rugăciuni ca un fără de trup ai petrecut, și ca o făclie luminoasă ai strălucit, părinte Teodosie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., **a Praznicului**

La binecuvântarea pâinilor Troparul Sfântului (de 2 ori) și Născătoare de Dumnezeu (o dată).

LĂ ȚTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului (de două ori), Slavă..., a cuviosului, Și acum..., a Praznicului. (Dacă suntem în post se aplică rânduiala din post).

**După prima catismă,
Sedealna întâi,
glasul al 4-lea:**

Podobie: Degrab ne întâmpină...,

hemării Domnului tău ai urmat, lumea lăsând și toate cele frumoase ale lumii, preafericite Teodosie. Ai răbdat cele rele asupra trupului în peșteră, în locul dulceților pământești cu strâmtorare întărindu-te, și așa cu osârdie cetele dracilor le-ai gonit bărbătește. Pentru aceasta, pomenirea ta pururea cu cântări și cu credință o lăudăm. (de 2 ori) Slavă..., Și acum..., **a praznicului**

**După a doua catismă, sedealna a doua,
Glasul al 8-lea:**

Podobie: Pe înțelepciunea și cuvântul...

Cu curgerea lacrimilor, sufletul ți l-ai adăpat din destul, părinte înțelepte, ai secerat spicele faptelor tale celor bune, cele cu multă roadă. Și păstor oilor, precucioase, ai fost, păscându-le pe acestea întru verdeața înfrânării. Pentru aceasta, dezlegându-te din viața cu slavă, întru cetele părinților te-ai numărat, Teodosie. Pentru aceea, strigăm către tine: „Roagă pe Hristos Dumnezeu iertare de greșeli să dăruiască

celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta!” (de 2 ori)
Slavă..., Și acum..., **a praznicului**

Polieleu: Robii Domnului...

MĂRIMIRILE

Glasul 1:

Stih 1: *Ășteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (Ps. 39: 1-2).*

Fericimu-te pe tine, Preacuvioase Părinte Teodosie, și cinstim sfântă pomenirea ta, povățuitorule al călugărilor și împreună-vorbitorule cu îngerii.

Stih 2: *Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit din lipsa untdelemnului (Ps. 108: 23).*

Stih 3: *Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (Ps. 16: 4).*

Stih 4: *Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie (Ps. 29: 11).*

Stih 5: *Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său (Ps. 4: 3).*

Stih 6: *Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui (Ps. 29: 4).*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori)!

După Polieleu, Sedealna. glasul al 8-lea:

Podobie: Preaînțelepte...,

Din pântece sfințit ai fost cu adevărat, Teodosie fericite, pe pământ ca un înger ai viețuit, că trupul ți-ai omorât, vieții lui Antonie celei din peșteră cu vrednicie râvnind, Treimii plăcut te-ai arătat, fericite. Pentru aceea, și către râvna dumnezeieștii tale vieți ai împreunat cete de călugări, slăvite purtătorule de Dumnezeu părintele nostru, roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta. (de 2 ori)

Slavă..., Și acum..., **a Praznicului**

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea: Din tinerețile mele...

Prochimen, glasul al 4-lea:

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (Ps. 115, 6).

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă (Ps. 115, 3)?

Toată suflarea...

Evanghelia de la Luca (6: 17-23): *În vremea aceea, a stat Iisus la loc șes... (vezi Evanghelia de la Liturgia din 6 decembrie).*

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Preacuviosului Teodosie, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: *Înălțuiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre (Ps. 50, 1-2).*

Și idiomela,
glasul al 6-lea:

Pe calea care merge la ceruri purcezând, prin faptele cele bune și prin postire, ai ajuns către cetatea cea mai de pe urmă la șederea cea dumnezeiască, de la pământ ieșind, la preafrumosul Ierusalimul cel de sus ai sosit, de unde, din durerile nevoițelor vrednică cinste luând, împreună cu mai marii cetelor cerești te bucuri, preafericite, făcându-te viețuitor împărăției și moștenitor veșnicilor bunătăți. Ci te roagă, purtătorule de

Dumnezeu Teodosie, Mântuitorului tuturor, ca pace să dăruiască lumii și să mântuiască sufletele noastre.

Canoanele

Canonul Praznicului, cu irmosul pe 6 și două canoane ale sfântului pe 8

Cântarea a 1-a,

**Primul Canon al Sfântului.
glasul al 8-lea:**

Irmosul: Pe Faraon...

Nevoință plăcută lui Dumnezeu câștigând, părinte Teodosie, văzător de Dumnezeu te-ai arătat; pentru aceea, roagă-te lui Dumnezeu, Căruia I-ai plăcut, ca să gonească negura neștiinței mele și să-mi dăruiască cuvânt, ca să te laud pe tine.

Din pântecel maicii tale te-ai lipit de Dumnezeu, preacuvioase, precum înțeleptul Pavel și precum de demult Ieremia, pentru aceea, dumnezeiesc dar te-a numit Teodosie prin buzele slugii lui Dumnezeu.

Poruncilor Mântuitorului din tinerețe ascultător fiind, înțelepte, viața aceasta întru nimic o ai socotit, dorind ca să porți crucea pe umerii tăi. Și

toate cele pământești le-ai urât, privind la cele cerești, Teodosie.

Al Născătoarei...

Întrupatu-S-a din preacuratul tău pân-tece, Fecioară Preasfântă, Cuvântul lui Dumnezeu și tuturor a strălucit dragostea cunoștinței de Dumnezeu, și pe oameni să fie prăznuiți cu cetele îngerești i-ai învrednicit, suindu-i la cele cerești.

Al doilea Canon al Sfântului glasul al 6-lea:

Irmos: *Ca pe uscat...*

Cu dumnezeieștile raze cele prealuminate fiind strălucit, părinte Teodosie, luminează-mi mintea mea cu rugăciunile tale, ca să cânt luminat a ta dumnezeiască pomenire.

Vnuia Dumnezeu te-ai adus din tinerețe, de la Care ai luat dar făcător de multe minuni, pentru aceea, te-ai făcut turmei tale nestrucată vistierie.

Slavă...,

Nou Avraam te-ai arătat nouă, aducând jertfă lui Dumnezeu pe Mielul Care ridică păcatele a toată lumea, prescuri făcând cu preacuratele mâinile tale.

Și acum..., **a Născătoarei.**

Cel Ce este mai înainte de luceafăr, Cuvântul lui

Dumnezeu, om S-a arătat nouă, întrupându-Se pentru noi din Preacurata Fecioară și, dintru aceea ieșind, nevătămată a păzit-o.

Catavasia praznicului.

Cântarea a 3-a

Primul Canon al Sfântului

Irmosul: *Cel ce ai întărit...*

Cu daruri nestrucăcioase și duhovnicești, dumnezeiescul și fericitul tău suflet îmbogățit fiind, sfinte, ai dorit ca să vezi mormântul Domnului, ci ai fost oprit de sus din dumnezeiasca pronie.

Jertfă desăvârșit adevărată și fără prihană ai voit, fericite, ca să fii Mielului, Care cu preacurat sângele Său păcatele a toată lumea a curățit, pentru aceea, jertfă fără de sânge ai adus Lui.

Ăgonisitor de rânduiei tu ai fost, părinte, din vârsta tinereților și singur stăpânitor minții, că, luând povățuire de la dumnezeiescul Duh, ai fugit de noianul lumii.

Al Născătoarei...

Bucură-te, ceea ce una ai născut pe Domnul tuturor; bucură-te, ceea ce mai înainte ai vestit bucurie oamenilor; bucură-te, cort și munte netăiat,

întărire credincioșilor, una prealăudată.

Al doilea Canon al Sfântului

Irmosul: *Nu este sfânt...*

Ăuzind Teodosie glasul Evangheliei în biserică citindu-se, a dorit ca să ia crucea Domnului pe umerii săi și, toate averile sale cele din lume lăsându-le, Aceluia a urmat.

Țrând maica ta, aceea care te-a născut, ca să știe, ispitindu-te, ți-a poruncit ca să dezbraci haina ta și a văzut înspăimântată vedere, că mijlocul tău izvora sânge din încingerea cea cu fier.

Slavă...,

Foarte ai dorit ca să vezi Mormântul Domnului, fericite Teodosie, ci, oprit fiind de pronia Stăpânului, te-ai făcut împreună vorbitor cu preacuviosul Antonie.

Și acum..., **a Născătoarei.**

Mai presus de fire tu ai zămislit, prealăudată Fecioară, că tu una din veac ai născut pe Cuvântul lui Dumnezeu, pe Dumnezeu Ziditorul tuturor și împreună Făcătorul.

CONDACUL și ICOSUL
praznicului, apoi
SEDEALNA sfântului,
glasul al 4-lea:

Podobie: *Degrad ne întâmpină...*

Mai presus de mintea omenească te-ai arătat, preacuvioase, pe pământ, pom sfințit al lui Dumnezeu și, în mijlocul casei Domnului stând, dai rodul durerilor tale ucenicilor tăi, căci, cu darul duhului, din gura ta i-ai crescut pe dânșii. Chip ai fost nevoițelor și povață celor ce iubesc pe Domnul, pe Care nu înceta acum a-L ruga ca să mântuiască pe cei ce te laudă pe tine. (de 2 ori)

Slavă..., Și acum..., **a praznicului**

Cântarea a 4-a

Primul Canon al Sfântului

Irmosul: *Tu ești tăria mea...*

Darul duhului crescând întru tine, părinte, când ai văzut pe ceea ce te-a născut, tare plângând și tânguindu-se, tu ai stat înaintea aceleia, care vărsa pâraie de lacrimi, ca un stâlp neclintit și nemișcat rămânând.

Țrăjmașul cel preaviclean, prin oameni cumpliti, s-a silit a te smulge pe tine, Teodosie, din cuibul cel preaînfrumusețat, care era dorit de tine. Ci tu, pe acesta întru nimic nebăgându-l în seamă, cetele lui cu rugăciunile tale le-ai gonit și ai

cântat: „Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!”

Stropindu-te pe tine cu ploi duhovnicești, cu izvoare de viață te-ai adăpat și cu dumnezeiești spice ale lui Antonie, ale povățuitorului limbilor, ai crescut, și ai hrănit mulțimi cu adevărat, făcându-te ca niște jitnițe nedeșertate ale lui Iosif.

Al Născătoarei

Cine poate să spună cu vrednicie adâncul minunilor tale, Preacurată, că lumea, aducând laudă ție, prin tine miluită va fi și se izbăvește de nevoi cumplite și de felurite răutăți, de vrăjmași și de năpaste.

Al doilea Canon al Sfântului

Irmosul: *Hristos este puterea mea...*

Inștiințându-se maica ta, înțelepte, că viețuiești împreună cu fericitul Antonie în peșteră, plângând a venit, pe care o ai mângâiat, sfătuind-o pe dânsa ca să fugă de răutățile lumești.

Tu, părinte, ai fost preot al lui Dumnezeu, fără de răutate cu adevărat, aducând jertfa cea fără de sânge, sfințitul, și cântând cu inimă curată către Domnul, prăznuind pururea.

Slavă...,

Izbăvire de păcatele noastre cere, cel ce ești slugă a lui Dumnezeu și înainte-stătător, turma ta strigă către tine și, de smintelile vrăjmașilor, pe cei ce te laudă pe tine, îi păzește.

Și acum..., a **Născătoarei**.

Pântecele tău cel preacurat l-a sfințit Cuvântul lui Dumnezeu, Care a strălucit mai înainte din Tatăl și, pentru multa bunătate, a izbăvit neamul omenesc de blestemul cel de demult.

Cântarea a 5-a

Primul Canon al Sfântului

Irmosul: *Pentru ce m-ai lepădat...*

Cu nevoința faptelor bune au strălucit isprăvile tale, părinte, că simplu fiind mai înainte locașul, mai larg l-ai făcut, aducând pe mulți închinători lui Dumnezeu și dându-le acestora toate din destul cu rugăciunile tale.

Cu strălucitele raze ale nevoințelor tale, izgonite au fost mulțimile dracilor de la locașul tău, că mergea împreună cu tine darul Duhului Făcătorului a toate și te-a arătat slăvit pe tine, Teodosie.

Pe Înduratul Mântuitor în mijlocul bisericii L-ai cântat; pentru aceea, îndurările Sale

cele bogate și le-a trimis dezlegând grija lipsei, iar turmei tale izvorăște daruri pururea curgătoare.

Al Născătoarei

Mai presus de puterile cele de sus a fost de Dumnezeu dăruit Cuvântul pe Care L-ai zămislit, Care cu cuvântul toate le-a făcut. Și ai născut pe Acela, Care mai înainte de veci născut de la Tatăl S-a născut.

Al doilea Canon al Sfântului

Irmosul: *Cu strălucirea Ta...*

Vas curat înfrumusețat cu florile faptelor celor bune, părinte Teodosie, dintru care izvorăști turmei tale izvorul învățăturilor, mai dulce decât mierea și fagurele.

Firea trupească o ai omorât cu nevoințele faptelor bune, părinte, înțelepte Teodosie. Pentru aceea, pe tine Hristos păstor te-a arătat, unde pășunea mai înainte a ales-o Preacurata Fecioară.

Slavă...,

Cel ce ai fost călugărilor povățuitor și păstor oilor, care pășteau în pajiștea Maicii lui Dumnezeu, pentru aceea, Dumnezeu îndoită bucurie îți dă ție, Teodosie, pentru rugăciunile

Preacuratei Maicii lui Dumnezeu.

Și acum..., **a Născătoarei.**

Aflatu-te-a pe tine casă sfântă, Cel Care locuiește în ceruri și S-a sălășluit cu voia în pântecul tău; pentru aceea, cu glasuri de mulțumire cântăm, nașterea ta, Preacurată, pururea stând în casa ta.

Cântarea a 6-a

Primul Canon al Sfântului

Irmosul: *Iartă-mi mie...*

Cu rugăciunile și cu privigherile, și cu cântarea psalmilor neîncetat, sufletul tău rai dumnezeiesc l-ai făcut și lemn cinstit purtător de viață al Mântuitorului și Domnului, cu adevărat, l-ai arătat.

Ai voit a avea smerenie ascunsă, asemănându-te sărăciei Stăpânului, fericite, și de bună voia ta, mergând pe cale cu porunca robului celui leneș, aducând carul la locul cel dumnezeiesc, te-ai făcut cunoscut de cei ce te întâmpinau.

Asemănându-te Aceluia, Care a spălat picioarele ucenicilor Săi, de Dumnezeu înțelepțite, a scoate apă și a o aduce pe umeri ai primit, și lemne a tăia, și a le aduce cu mâinile tale, arătând

călugărilor prin tine ostenelele Stăpânului.

Al Născătoarei

Qmorât a fost, Născătoare de Dumnezeu, prin tine meșteșugărețul vrăjmaș, care mai înainte toată făptura cu stricăciune o a pierdut. Că noi, cei ce eram morți, prin tine, către viață ne-am suit. Pentru că tu, cu adevărat, ai născut pe Domnul, viața tuturor.

Al doilea Canon al Sfântului

Irmosul: *Marea vieții...*

Eu adevărat, ai ridicat biserică Maicii lui Dumnezeu, întru care ceată de călugări ai adunat, care cu dragoste cântă cinstită pomenirea ta.

Elor ce aleargă cu credință către acoperământul tău, izvor de tămăduiri izvorăști tuturor și sfințenie reversi, precuvioase, și luminezi inimile, gonind înșelăciunile dracilor.

Slavă...,

Către Hristos ridică mâinile tale, precuvioase, și turma ta, părinte, pe care cu duhul luminat o ai adunat prin rugăciunile tale, pe cei ce cântă pomenirea ta, o păzește.

Și acum..., **a Născătoarei.**

Bucură-te, prealăudată, care ai născut pe Dumnezeul tuturor,

Cel preacântat, pe cei ce te laudă pe tine arată-i părtași luminii, Precurată, și de focul cel veșnic îi izbăvește.

CONDĂC, glasul al 3-lea:

Podobie: *Fecioara astăzi...*

Pe steaua cea luminoasă astăzi să o cinstim, care a strălucit de la Răsărit și de la Apus a venit, că toată partea aceasta cu minunile și cu bunătatea o a îmbogățit, și pe noi toți, cu lucrarea și cu darul, ce este pravilă a călugărilor, preafelicite Teodosie.

ICOS

Cine poate să spună nevoințele tale, părinte, sau cine poate să numere mulțimea ostenelelor tale și minunile cele de mirare, că, încă în trup fiind, pe Cel fără de trup L-ai văzut, în chip trupesc vorbind către tine și, dar aducându-ți, aur de Dumnezeu trimis. Tu mai presus decât omul te-ai arătat, cu smerenia și cu firea cea blândă și plină de duhovnicească înțelepciune. Pentru aceea, primind pe Duhul întru tine, văzut ai fost ca soarele strălucind întru lumină; și pe mine, pe cel ce te laud pe tine, luminează-mă cu strălucirea ta, precuvioase, cel ce ești

rânduiala călugărilor, dumnezeiescile Teodosie.

SINAXAR

În ziua a 3-a a lunii mai facem pomenirea Cuviosului Părintelui nostru, Teodosie de la Pecerska.

Sfântul Teodosie s-a născut într-o familie de țărani nobili în anul 1029, în orașul Vasiliev (astăzi Vasilikov), aproape de Kiev, mutându-se mai târziu cu familia în orașul Kursk din Rusia.

Înaintând cu vârsta, tânărul Teodosie, creștea în același timp și duhovnicește, arătându-se evlavios și drept, studia cu luare aminte cuvântul dumnezeiesc, devenind în scurt timp un bun cunoscător al întregii Sfinte Scripturi. În fiecare zi se ducea în biserica Domnului și urmărea cu toată atenția sfintele slujbe. Teodosie nu obișnuia să se întâlnească cu cei de o vârstă cu el și nu-i plăcea să participe la jocurile lor.

La vârsta de treisprezece ani a rămas orfan de tată. De atunci, tânărul mergea împreună cu slujitorii casei lor și participa cu smerenie la toate muncile câmpului, căuta să se îmbrace cât mai simplu, purtând pe trup o centură de fier, care îl strângea și îi făcea răni, frământa prescuri cu mâinile sale, pe care le ducea la biserica din apropiere. Toate acestea o supărau pe mama lui, zicând că prin comportamentul lui aduce jigniri neamului lor.

De asemenea, Teodosie, încercând să ajungă la Ierusalim și altădată plecând pe ascuns să doarmă în casa unui preot cunoscut, a fost urmărit și adus înapoi acasă, mama lui bătându-l și ținându-l închis într-o cameră câteva zile, legându-i de picioare o greutate de fier. Pe toate, tânărul Teodosie le îndura cu smerenie și bucurie duhovnicească.

Într-o zi a auzit cuvintele Evangheliei, în care Domnul spune: «Oricine iubește pe tată sau pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine...» (*Matei 10:37*). De asemenea, a auzit și acestea: «Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre», și așa s-a hotărât Teodosie să se facă monah, plecând pe ascuns, din orasul Kursk către Kiev. Auzise despre monahii care trăiau acolo, de altfel și de cuviosul Antonie, care trăia o viață ascetică în peșteră, și a pornit să-l caute.

La întâlnirea cu Teodosie, Antonie i-a arătat viața aspră, pe care o ducea, și peștera îngustă și săracă în care trăia. Tânărul i-a mărturisit că însuși Domnul l-a trimis la el și i se va supune în toate. Antonie l-a primit și l-a chemat pe ieromonahul Nikon să-l tundă în monahism, păstrându-i numele de Teodosie. Atunci era la vârsta de douăzeci și trei de ani.

Pentru că îl iubea atât de mult pe fiul ei, mama lui veni în mai multe zile la Lavra Pecerska, să își vadă fiul. Acesta o sfătui să își poarte grijă

de mântuirea sufletului și să intre într-o mănăstire de maici din apropiere, ceea ce s-a și întâmplat.

Fericitul Teodosie nopțile le dedica slăvirii Domnului, fără să se mai odihnească dormind. Ziua se întărea pe sine prin cumpătare, post și lucrul mâinilor. Întotdeauna își amintea Psalmul care spune: «Vezi smerenia mea și truda mea și iartă-mi toate păcatele mele». Își ducea cu bucurie jugul vieții monahale, prin cumpătare și post își smerea sufletul, iar prin priveghere și lucrul mâinilor își înfrâna trupul. Astfel, era atât de iubit de părinții Antonie și Nikon, aceștia slăvind-L Dumnezeu, pentru cumințenia sa, pentru smerenia, ascultarea și dârzenia de care dădea dovadă, cu toate că era atât de tânăr.

Pentru că numărul monahilor din Lavra creștea în continuu, Antonie, dorindu-și o viață austeră, s-a mutat într-o peșteră din apropiere, numindu-l pe Varlaam din Kiev ca stareț. Când Varlaam a părăsit Mănăstirea Peșterilor pentru a merge la Mănăstirea Dimitriev, Teodosie a fost ales stareț de către frații săi, călugării. Ca stareț, veghea viața călugărilor, îi îndemna la rugăciune și asceză, îi sfătuia să își îndeplinească fiecare ascultările, toată ziua îi învăța, nu decât cu cuvântul, ci și cu fapta, participând la toate muncile obișnuite ale obștei: căratul apei, tăiatul lemnului, coptul ș.a. El a întemeiat lângă mănăstire o locuință pentru săraci și bolnavi de care îngrijeau călugării.

Odată cu creșterea obștii, Teodosie a stabilit un set de reguli, regulament ce era folosit la Mănăstirea Studion. Starețul Teodosie prin rugăciunile sale aducea la credință, chiar și pe domnitori, fără să se implice în certurile dintre aceștia, nesfiindu-se să mărturisească adevărul când era cazul și, ca un părinte duhovnicesc, îi povățuia cu blândețe, îndemnându-i la iertare, pace și iubire de frați.

În timpul stăreției lui Teodosie, a fost începută construcția unei biserici mari de piatră, închinată Maicii Domnului. Nici Sfântul Teodosie și nici Sfântul Antonie nu au văzut această biserică finalizată. Părintele Antonie a adormit în 1073, urmat de Părintele Teodosie în 3 mai 1074. Înainte de a trece la Domnul, Teodosie l-a numit pe ucenicul său, Ștefan, ca stareț.

La trecerea sa la Domnul, Cuviosul Teodosie, având 45 de ani, după dorința lui, a fost pus în peștera, unde mergea să se roage. De aici, sfintele moaște care fuseseră găsite întregi și nestricate, de călugărul Nestor, au fost puse de obștea mănăstirii în noua catedrală a Născătoarei de Dumnezeu. În ziua de 14 August 1091.

Apoi, la optsprezece ani de la scoaterea sfintelor sale moaște din peșteră, în anul 1108, la inițiativa cuviosului Teoctist, s-a făcut înscrierea oficială în calendar a cuviosului, în rândul sfinților prăznuiți de Biserica Ortodoxă.

De atunci a început să fie pomenit numele cuviosului în toate bisericile, să se roage către el și să fie sărbătorit

în fiecare an la 3 mai, spre slava lui Dumnezeu.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Primul Canon al Sfântului

Irmos: *De pogorârea...*

Către rugăciunile tale, fericite, tot cel ce aleargă cu credință, niciodată nu se rușinează, luând darul cererii, părinte, și, întorcându-se, dănuiește cântând: „Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!”

Tu, tată săracilor și sprijinator te-ai arătat, nădejde văduvelor și tuturor celor ce zac ridicare ai fost, părinte. Pentru aceea, cântăm: „Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!”

Podoaba călugărilor și calea mântuirii oamenilor ai fost, că, îmbogățind pe toți cu dumnezeiești taine, prin graiurile tale, ai învățat să zică: „Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!”

Al Născătoarei

Din pânțece fecioresc întrupându-Te, Hristoase, Te-ai arătat spre mântuirea noastră. Pentru aceea, știind pe Maica Ta, Născătoare de Dumnezeu,

cu mulțumire strigăm: „Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!”

Al doilea Canon al Sfântului

Irmosul: *Dătător de rouă...*

Ăcela, care prin Duhul te-a luminat pe tine, a crescut întru tine darul lui Dumnezeu, luminând inima ta, părinte, cu care ai învățat credincioșii să cânte: „Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!”

Vestirea graiurilor tale a ieșit în toate părțile, a tainei rânduielilor, a celor ce cântă pururea: „Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat!”

Slavă...

În multe feluri darul Sfântului Duh a odihnit peste tine, părinte, și preaslăvite minuni a arătat celor ce cântă: „Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!”

Și acum..., a Născătoarei.

Sub acoperământul tău, Stăpână, scăpând, ne izbăvim de cele cumplite, că, având nădejde, noi, credincioșii toți, ne rugăm: „Pe robii tăi nu-i trece cu vederea, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.”

Cântarea a 8-a**Primul Canon al Sfântului****Irmosul:** *De șapte ori...*

Ca un prooroc dumnezeiesc ce vede pe cele mai înainte, Teodosie, te arăți, preafericite, că ai poruncit să aducă către tine evangheliceasca scrisoare, cel ce a adus-o, și a strigat către tine cu cuget curat, mărturisind că jertfă a Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu cu adevărat este.

Către locașul tău alergând ca un cerb, binecredinciosul cneaz, către izvorul cel pururea curgător, ca să câștige el hrana cea nestricăcioasă, vrând ca să cineză, și economul spunându-ți de lipsă, îndată, cu porunca ta, s-a umplut tot vasul tău de miere.

Nevoințele tale puterile îngerești le-au cântat, Teodosie, și viața ta cetele preacuvioșilor o au lăudat, luminată și înfrumusețată bucurie a călugărilor. Pentru aceasta, și acum, bucurându-te împreună cu dâșii, te veselești cântând într-un glas: „Tineri, bine cântați, preoți, lăudați-L, popoare, preaînălțați-L pe El întru toți vecii”.

Al Născătoarei

Pe tine, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, vieții

mele înainte te pun păzitoare și sprijinitoare nebiruită. Fii mie ajutătoare în nevoi și în scârbe, izbăvind pe necredinciosul robul tău, pe cel ce cântă cu dragoste: „Tineri, binecuvântați, preoți, lăudați-L, popoare, preaînălțați-L pe El întru toți vecii”.

Al doilea Canon al Sfântului**Irmosul:** *Din văpaie...*

Pe Hristos Îl laudă ceata ucenicilor tăi împreună cu egumenul, stând în jurul sicriului tău, cei ce au primit ostenelile tale, cele vrednice lui Dumnezeu, pe care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Bucurându-te, ai urmat lui Hristos Dumnezeu Celui răstignit, cu multe osteneli și cu dureri trupul omorându-ți, credința cea adevărată și dragostea ai dobândit, de lume te-ai lepădat și pe Hristos Unul ai iubit.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Izvorăște sănătate cu dumnezeiască putere sicriul moaștelor tale, părinte Teodosie, și patimile tale cele sufletești și trupești le vindecă. Pentru aceea, cântăm, după vrednicie, pomenirea ta.

Și acum..., **a Născătoarei.**

Cu glasul lui Gavriil acum strigăm către tine: “Bucură-te,

preabinecuvântată Stăpână, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită; pentru care ne-am izbăvit de blestemul cel de demult, că tu ești mijlocitoarea mântuirii tuturor!”

Cântarea a 9-a

Primul Canon al Sfântului

Irmosul: Spăimântatu-s-a de aceasta...,

Pomenirea ta a strălucit nouă astăzi ca soarele, preacuvioase. Și ne bucurăm sărutând sicriul tău, stând împrejur, ca în jurul dumnezeiescului chivot, și cu credință cântăm împreună cu cetele cele de sus adormirea ta, Teodosie.

Bucură-te, pământul nostru, luând vistierie nefurată de la Domnul, pe marele ajutor, pe de Dumnezeu fericitul și cald sprijinitorul Teodosie, și împreună cu cetele pustnicilor te veselește și tu, cetate binecuvântată.

Ădunatu-s-a mulțimea acum către pomenirea ta, ca să laude pe Domnul, pe Cel Ce ți-a dat ție bunele nevoițe, pe care tu le-ai răbdat. Pentru aceea, roagă-te Lui, sfinte, ca să se izbăvească turma aceasta de smintelile vrăjmașului, pe care tu o ai

izbăvit, înțelepte, cu rugăciunile tale.

Mântuiește-mă, Unule Izbăvitorule, Cel Ce ai primit pocăința cea cu căldură a desfrânatei și a desfrânatului, și suspinarea vameșului, Mântuitorule; și fii mie, desfrânatului, milostiv, Hristoase, pentru rugăciunile plăcutului tău, gonind mulțimea păcatelor mele.

Al Născătoarei

Cruță-mă, Mântuitorule, Cel Ce Te-ai născut și ai păzit nestrucată după naștere pe ceea ce Te-a născut, când vei șede să judeci faptele mele, păcatele mele și fărădelegile mele, să le treci cu vederea, Cel Ce ești fără de păcate și milostiv, ca un Izbăvitor de oameni.

Al doilea Canon al Sfântului

Irmosul: Pe Dumnezeu a-L vedea...,

Părinte, pe fiii, pe care i-ai împreunat cu credința și cu fapte bune, pe aceștia a se lumina îi învrednicește; păstor vrednic fiind, roagă-te Domnului, preacuvioase, nouă să ne dăruiască iertare păcatelor și îndreptarea vieții.

Ăsemenea viețuind tu cu sfinții părinți, slugă ai fost, fericite, preacuratei Fecioare și ales păstor călugărilor. Cu

adevărat, stâlp dreptei credințe, nădejde și așteptare credincioșilor, a celor ce cântă în casa Maicii lui Dumnezeu te-ai arătat.

Slavă...,

Fiind sfințit cu puterea Atotțiitorului, meșteșugirile vrăjmașului ai biruit și taberele acestora le-ai gonit, celor bolnavi sănătate le-ai dat; pentru aceea, veselindu-ne pururea, cinstim pomenirea ta.

Și acum..., **a Născătoarei.**

Pe Cel Ce a răsărit din Tatăl fără de mamă, nespus zămislindu-L, L-ai născut, Maica lui Dumnezeu, Prealăudată Fecioară Curată. Roagă-te, Preasfântă, , pentru robii tăi, Fiului tău și Dumnezeului nostru.

LUMINÂNDA

Lumina Treimii celei de o ființă luând-o în inima ta, Teodosie, părinte al părinților, pe cei binecredincioși i-ai luminat, în peșteră te-ai întărit ca marele Antonie, cel ce ești sub un acoperământ cu îngerii, cu care împreună îi pomenește pe cei ce cu credință te laudă pe tine. **(de 2 ori)**

Slavă..., Și acum..., **a Praznicului.**

LĂ LAȚDE

Stihirile sărbătorii pe 3 și ale sfântului pe 3, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Cu credința și cu dragostea lui Hristos, cu totul te-ai rănit, fericite, Căruia urmându-I, de lume te-ai lepădat, de patrie și de neam, ai alergat către precuviosul Antonie și de la dânsul te-ai învățat cele negrăite, pe care urechea nu le-a auzit, iar la inima ta au intrat. Pentru aceea, cu sfințenie cântăm, cinstindu-te, Teodosie.

Viață nespurcată ai iubit, răbdare și dragoste, și smerenie, priveghere de toată noaptea și înfrânare, cu care ai omorât poftetele trupului. Pentru aceea, dumnezeiască câștigare luând, te bucuri împreună cu cetele precuvioșilor. Deci, nu uita, fericite, a cere iertare păcatelor a celor care te laudăm pe tine cu vrednicie.

Când vrăjmașul, începătorul răutății, a adus ispită asupra turmei tale, precuvioase, vrând ca să o piardă pe ea, atunci a văzut biserica atârnată în văzduh și au ieșit de acolo, temându-se ei de darul care este dat ție de la Dumnezeu, precuvioase. Că au auzit în

biserică glasuri de cântări
îngerești nespuse, cu care și
acum veselindu-ne, pomenește-
ne pe noi, care cu credință
cântăm Purtătorului de lumină
și cinstim pomenirea ta

Slavă..., **glasul al 6-lea:**

Preacuvioase părinte, în tot
pământul a ieșit vestirea
isprăvilor tale, pentru aceea, în
ceruri ai aflat plata ostenelilor
tale. Taberele dracilor le-ai
pierdut și cetele îngerești le-ai
ajuns, a căror viață fără prihană
ai râvnit, îndrăznire având către
Hristos Dumnezeu, cere pace
sufletelor noastre.

Și acum..., **a Praznicului
Doxologia Mare.** Troparele,
Ecteniile, Otpustul, Ceasul întâi.

LĂ LITURGHIE

**Fericirile se pun din cântarea a 3-a a
Praznicului pe 4, și din cântarea a 3-
a, a cuviosului pe 4.**

*Întru împărăția Ta când vei veni,
pomenește-ne pe noi, Doamne, când
vei veni întru împărăția Ta.*

Pe 12

*Fericiți cei săraci cu duhul, că a
acelora este împărăția cerurilor.*

*Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor
mângâia.*

Pe 10

*Fericiți cei blânzi, că aceia vor
moșteni pământul.*

*Fericiți cei flămânzi și însetați de
dreptate, că aceia se vor sătura.*

Pe 8

*Fericiți cei milostivi, că aceia se vor
milui.*

*Fericiți cei curați cu inima, că aceia
vor vedea pe Dumnezeu.*

*Fericiți făcătorii de pace, că aceia
fiii lui Dumnezeu se vor chema.*

*Fericiți cei prizoniți pentru
dreptate, că a acelora este împărăția
cerurilor.*

*Fericiți veți fi când, din pricina
Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și,
mințind, vor zice tot cuvântul rău
împotriva voastră.*

Ăuzind Teodosie glasul Evangheliei în biserică citindu-se, a dorit ca să ia crucea Domnului pe umerii săi și, toate averile sale cele din lume lăsându-le, Aceluia a urmat.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Vrând maica ta, aceea care te-a născut, ca să știe, ispitindu-te, ți-a poruncit ca să dezbraci haina ta și a văzut înspăimântată vedere, că mijlocul tău izvora sânge din încingerea cea cu fier.

Slavă...,

Foarte ai dorit ca să vezi Mormântul Domnului, fericite Teodosie, ci, oprit fiind de pronia Stăpânului, te-ai făcut împreună vorbitor cu preacuviosul Antonie.

Și acum..., **a Născătoarei.**

Mai presus de fire tu ai zămislit, prealăudată Fecioară, că tu una din veac ai născut pe Cuvântul lui Dumnezeu, pe Dumnezeu Ziditorul tuturor și împreună Făcătorul.

TROPARUL

Glasul al 8-lea:

Înălțându-te asupra faptelor bune, de tânăr ai iubit viața călugărească și cu dorirea ta

vitejește ajungând, te-ai sălășluit în peșteră și ai împodobit viața ta cu postirea și cu luminarea, întru rugăciuni ca un fără de trup ai petrecut, și ca o făclie luminoasă ai strălucit, părinte Teodosie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

CONDĂC, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Pe steaua cea luminoasă astăzi să o cinstim, care a strălucit de la Răsărit și de la Apus a venit, că toată partea aceasta cu minunile și cu bunătatea o a îmbogățit, și pe noi toți, cu lucrarea și cu darul, ce este pravilă a călugărilor, preafericite Teodosie.

LĂ APOSTOL

Prochimenul

Glasul al 7-lea

Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă; lauda Lui în biserică celor cuvioși.

Din Epistola către Evrei (XIII, 7-16):

„Fraților, aduceți-vă aminte de maimarii voștri...” (caută la 30 ianuarie).

EVANGHELIA

Evangelia de la Matei (XI, 27-30):
*„Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate
Mi-au fost date de către Tatăl Meu...”*
(caută joi în săptămâna a IV-a după
Rusalii).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi
dreptul, de auzul rău nu se va
teme.

